

Tartalom:

Új ég és új föld.....	1
Krisztusnak, a remény evan- géliumának ünneplése III.	2
Egy ember fontosabb, mint az egész világ	2
Jó volt olvasni: Pilinszky János: Az ember itt	3
Néhány szubjektív gondolat	3
Modern mítoszok: a „tudomá- nyos halhatatlanság“	4
Hírek.....	4, 5, 8, 9, 12, 16
A Szentlélek ajándékai III. A Tudomány.....	5
„Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.“ Riport Mikolás Attilával	6
Imádság a papnövendékekért	8
A katolikus sajtó bemutatkozik: Igen	9
Az „ÉN“ képem! Önismeret.....	10
Könyvajánló.....	11
Nyelvtanulás kérdőjelekkel	12
Hittanóra az iskolában: Én is ott álltam Jézus keresztje alatt	13
A hónap szentje: Szent Patrik	13
Gyermekek keresztútja a Mindszenty Iskolában.....	14
Gyerekeknek.....	15
Anyakönyvi hírek	16

Új ég és új föld

„Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!“ – ezzel a köszöntéssel üdvözlük görög katolikus testvéreink egymást a húsvéti szent időben. A kereszténység legnagyobb ünnepe Jézus Krisztus feltámadása a halálból, vagyis Húsvét.

Az Ő feltámadása számunkra fundamentum, kinyilatkoztatás, megdicsőülés és remény. Az életünk beteljesedése és értelme. Nála nélkül értelmetlen a létezés, az élet. Jézus feltámadása hitünk alapja.

Visszaemlékszem gyermekkoromra, hogy milyen nagy öröm volt, s azóta is az, amikor a feltámadási körmenetet ünnepeltük húsvét vigíliáján. Csodálatos élmény, ahogy a sötétedés beállta után megszenteli a pap a tüzet, mint az élet világosságát, majd bevonul vele a sötét templomba (*Jézus sírja is lehet*), ahol az örömeinek elhangzására világosság lesz a megszentelt tűz lángjából.

Kedves Olvasó! Elgondolkodtál már azon, hogy a világ legnagyobb csodája történik velünk a Szent Éjszakában? Jézus Krisztus, az Istenember legyőzi a Sötétség Urát és kiárasztja fényességét a világra.

Jézus Krisztus kereszthalálával úgy tűnt a tanítványoknak, hogy mindennek vége. Az akkori közfelfogás szerint a keresztre feszítés a legnagyobb gazemberek kivégzési módja volt. A zsidók számára 'átok és botrány' („átkozott mindaz, aki a fán függ“ MTörv 21,23). S Ő mégis meghódította a Földközi tenger medencéjét, az akkor ismert egész világot. Miként volt lehetséges ez? Az Isten Fia volt. *Szent Pál* szavai szerint hitünk értelmetlen Krisztus feltámadása nélkül (1 Kor 15). A mennyei Atya Fiának feltámadásában mutatta meg, hogy Ő korlátlan hatalmú Úr élet és halál felett. Képes mindenre, és senki és semmi sem vonhatja ki magát uralma alól.

A Feltámadt tanítása és élete a nagy esemény után vált teljesen érthetővé és világossá követői számára. Utána bizonyosodott be, hogy Ő az évezredek óta várt Messiás, Szabadító és Megváltó az egész világ számára. Krisztus feltámadása az ószövetségi jóvendölések és ígéretek beteljesülése, valamint az újszövetségi remény alapja. A Mester volt az első, aki feltámadt a halottak közül, aki életre támadt. Ezzel a tetteivel, cselekedeteivel megnyitotta számunkra a boldogság és a remény beteljesülésének valóságát. Az Ő feltámadása a mi feltámadásunknak is alapja. Ezért nem esünk kétségbe, ha a Halál Nővér – ahogy *Assisi Szent Ferenc* nevezi a halált – elszólít bennünket e halandó életből. Hisszük, hogy nemcsak lelkünk él örökké, hanem testünk is feltámad és átváltozik Isten örök terve szerint. Ez lesz majd az új teremtetés: az új ég és új föld, vagyis az örök boldogság hona, melyet már most is megtapasztalhatunk és átélhetünk, ha a szeretet parancsa szerint élünk.

Krisztusnak, a remény evangéliumának ünneplése

*Szebben, jobban, méltóbban. Néhány gyakorlati tudnivaló:
részvétel az imában és a közös éneklésben*

A liturgikus ünnepléssel kapcsolatosan nagyon sokszor hangsúlyozzuk a tevékeny részvételt. Minden ünneplőnek a lehető legmagasabb fokon az ünneplés részesévé kell válnia. A legtöbb résztvevő számára a legegyszerűbb módja ennek, hogy az imában és az énekben aktívak legyünk.

Szomorú az a közösség, ha a miséző, vagy a szertartást vezető pap szavaira csak elhaló hangfoszlány érkezik, s túlzás ezt válasznak nevezni. Talán észrevettük már, hogy a vasárnapi miséken változó képet mutat a „hozzaállás” az imában és az énekben. Ugyanaz a templom, ugyanaz az ének, ugyanaz a zenei szolgálat: egyik szentmise közösségében szép az ima, száll az ének; a másik szentmise résztvevői pedig másként értékelik a tevékeny részvétel fontosságát.

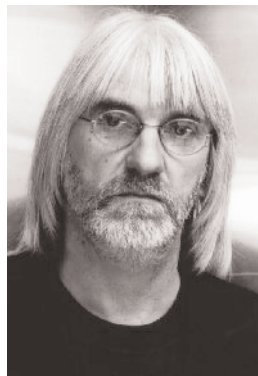
Az imakönyv, vagy (nem csupán reklám akar lenni) az *Adoremus* c. liturgikus kiadvány nagyszerű segítség, hogy a szentmise ünneplését követni tudjam. A válaszaim, az imádságaim mindig legyenek határozottak, tisztán csengők. Ne siessek a válasszal, ne is maradjak le attól, a válaszban, a liturgia közösen imádkozott szavaiban együtt dobbanjon a szívem a közösséggel. Ha tehetem, minél közelebb igyekezzek az oltárhoz (ne a legutolsó padban, vagy a mellékoltároknál foglaljak helyet)!

Az éneklésben is keressék az Istennel való találkozást! Legelőször: ne másban keressék a hibát, hogy miért ilyen vagy olyan az ének, először tegyék fel kérdést magamnak, én személy szerint mit tettem a szebb énekért? Akár a fiatalok kórusa, akár a kamarakórus szívesen fogad új tagokat! A templom karnagya, a szolgálatot teljesítő kántorok, kórusvezetők egyetlen segíteni akarót sem utasítanak el. Talán időbeosztásom, családom életvitele, vagy képességeim nem teszik lehetővé ezt a szolgálatot? Mindenki tud énekeskönyvet hozni, vagy a templomét tudja használni. A kihelyezett énekszámok segítenek az énekek keresésében. Mindenkinek a szívében visszhangozzék *Szent Ágoston* mondása: „Aki szépen énekel, az kétszeresen imádkozik”. Aki szépen imádkozik, azt örömmel hallgatja meg az Isten. A liturgia elsődleges feladata Isten dicsőítése, ezt követi a másik nagy cél: az ember megszentelése, a lélek Istenhez való közeledése. A mi egyházközségünk templomainak éneke, imádsága is dicsőítse Istent, és szentelje meg az ünneplő embereket!

*Bodorkós Imre
káplán*

Egy ember fontosabb, mint az egész világ

„Egy ember fontosabb, mint az egész világ.”
Ez egy gyógyító apácarend jelmondata.

Valamikor láttam a tévében egy belga hölgyet, aki itt él Magyarországon, tőle hallottam ezt a mondatot, és nagyon megfogott engem, mert én is így gondolkodom. Az ember hallja a riasztó híreket, például

aggódik a trópusi esőerdőkért, ez szép dolog, de valójában nem tudok semmit sem tenni érte, tehát sokkal egyszerűbb, ha kijelölöm magamnak azt a területet a világból, amit átlátok, amit átérzek.

Mondjuk a családomat, a közvetlen szomszédokat, a közvetlen környezetemet, ad abszurdum a hazámat. Itt kell segítenem egy emberen.

Egy emberben benne van az egész világ. Egy-két-három emberről még tudok gondoskodni, az esőerdőkről nem tudok innen Magyarországról, csak aggodalmaskodhatok.

Az a baja a mai világnak, és ezt érzem ebben a mondásban igaznak, hogy annyi mindenre gondolunk, annyi mindenben szeretnénk segíteni, de legegyszerűbb, hogyha azon az egy emberen segítünk, akinek épp szüksége van ránk, és akivel mi kapcsolatban vagyunk.

Szinte minden nap gondolok arra, legfőbb feladatomban, hogy mindig készen legyek a segítségre, elsősorban szűkebb környezetemben.

*Tolcsvay László
zeneszerző*

(részletek az *Egy csepp emberség* című könyvből)

Húsvéti Nagykoncert

Április 2-án, szombaton 18 órakor a budapesti Petőfi Csarnokban „Végtelen” címmel Húsvéti Nagykoncertet ad a **Gábel Testvérek** együttes. A belépőjegy 1000 Ft, ugyanakkor minden koncertlátogató ingyenesen kap egy CD-t, melyen a csapat tavaly őszi fellépésének hanganyaga hallható. A rendezvényre autóbust indítunk.

Jó volt olvasni:

Pilinszky János:

Az ember itt

Az ember itt kevés a szeretetre.
Elég, ha hálás legbelül
ezért-azért; egyszóval mindenért.

Valójában két szó, mit ismerek,
bűn és imádság két szavát.
Az egyik hozzám tartozik.
A másik elhelyezhetetlen.

Az ember végülis nem tud igazán szeretni. Fájdalmas a fölismerés, hogy Isten szeretetét képtelenek vagyunk a maga teljességében viszonzni, és soha nem is fog ez sikerülni. Bénultsággal vegyes döbbenet ez. Valójában erről szól minden nagy dráma, minden felemelő zenemű, minden katartikus regény. Ez a kereszténység

szomorúsága. Amíg itt vagyunk bezárva lent, ebben az ellentmondásos világban, csak sejthetünk néhány dolgot, de nem érthetjük meg a lényegét: a szeretet igazi valóját. A vergődés törvényszerű: szeretve vagyunk, jobban, mint ahogy ezt visszaadni tudnánk. Adósnak lenni pedig bizony kínzó érzés. Hamvas Béla szerint minden nagy szellemi hagyomány tud arról a három mozzanatról, mely döntő volt az emberiség szempontjából. Az alapállás (a paradicsomi állapot), a visszahullás (a bűnbeesés) és az alapállás visszaállítása (a megváltás). Létünk ez utóbbi kettő között ingázik, egyre szélesebb kitérővel, holott már mindhárom mozzanat megtörtént. Földi létbezártságunk, s egyben elromlásunk eredménye, hogy valójában nem ismerjük fel a megváltást. Pedig az minduntalan, percről percre újrafogalmazódik – bennünk. Amíg nem lesz nyilvánvalóvá megváltottságunk, addig marad két szó: a bűn és az imádság.

Paksa Balázs

Néhány szubjektív gondolat

A médiáról és a nyilvánosságról...

Önmagunk elől is titkolt rossz érzéseink néha, egy-egy tiszta pillanatunkban megszólalnak: *valami baj van a világgal*. Hogy csak néha történik meg mindez, annak egyrészt szellemi restségünk az oka, másrészt a globalizált, mindent uniformizálni akaró média, mely lankadatlanul ömleszt ránk információfolyamát. Nem tudunk és már nem is akarunk időt szakítani családunkon kívül senkire, semmilyen közösségre, semmiféle „ügyre“. Pedig talán érdemes volna. Élőhalottként támolygunk végig életünk eseményein, s fel sem fogjuk, mi történik velünk.

Régen természetes dolog volt a köz ügyeivel való foglalkozás. A politika szónak éppen származása – *polisz* = városállam, közügy – mutatja, hogy talán nem volt mindig olyan haszontalan, sőt visszatartó jelenség, mint mostanában gondoljuk. De jól gondoljuk-e? Mi az oka annak, hogy kivonulunk onnan, ahol pedig jól érezhetnénk magunkat, és másokon is segíthetnénk? Mi az oka a tömeges önmagunkba-roskadásnak? Talán az általános kiábrándultság, gondolhatnánk. Talán az, hogy túl kicsi a beleszólásunk, s úgysem vagyunk képesek még egy kavicsot sem odébbgörgöztetni. Igen, ezek is megfontolandó érvek, de a válasz *mélyebb szinten* keresendő. A liberalizmus félreértelmezéséből eredő túlhajtott individualizmuson túl: valakik előre megfontolt szándékkal elvették a kedvünket az egésztől. Bizonyos köröknek kifejezett érdeke, hogy mi érdektelenek legyünk! Hogy érzéketlenek legyünk saját környezetünk gondjai-örömei iránt, sőt, ezek az erők kitartóan munkálkodnak azon, hogy ne is legyen saját környezetünk. Így bomlik fel szép lassan a minket körülvevő helyi közösségek (családunk, barátaink, ismerőseink, munkatársaink, a jófej szomszéd vagy éppen Juli néni a sarki fodrásznál) érzékeny hálója. Hagyjuk? Mi is csináljuk? Netán ellenállunk?

Lehet, hogy unalmas a frázis, de talán nem árt emlékeznünk: azzal, hogy megkeresztelték minket, majd bértápláltak, *prófétává* is váltunk, hogy hirdessük a megismert Igazságot. Hirdessük az Egy hatalmát, szenvedését és szelíd mosolyát, mely átöleli a világot. Komolyan vesszük prófétaságunkat? A feladat elől nem lehet elbújni, nekünk kell válaszolnunk. Ezt szeretné szolgálni a továbbiakban ehelyütt megjelenő írások szerény füzére. Hogy gondolkodjunk, szóljunk és tegyünk – helyesen és felelősséggel.

Paksa Balázs

Modern mítoszok: a „tudományos halhatatlanság“

Egy műsor margójára

Miközben a híradók a távol-keleti szököár tragikus képeit hozták otthonainkba, élénk vetítve az emberi élet törekénységét, mulandóságát, úgy tűnik, ekkora „hidegzuhany“ sem elég, hogy kijózanítson, magunkba szállásra késztesse. Az RTL klub szombat délelőtti „tudományos“ sorozatának egyik részében arról eszmélkedtek a műsor szerzői, a géntechnikába vetve bizalmukat, hogy nincs már messze az idő, amikor az ember legyőzi a halandóságot, és örökké élhet a földön. Majd - fűzték hozzá - mindez arra fog készíteni bennünket, hogy átértékeljük viszonyunkat a világhoz, egymáshoz, és Istenhez. Főként ez utóbbi ütött szöveget a fejembe, és indította el gondolataimat. Vajon milyen Istenhez fűződő viszony lesz ez? Miután ily módon felépítettük a modern világ bábeli tornyát, majd letaszítjuk a trónjáról, és a helyére ülünk? Milyen halhatatlan élet lenne az, amely meg van ugyan hosszabbítva, de nincs megváltva, megújítva. Amely egy örökkévalóságon át cipeli magával ennek az életnek minden bűnét és fogyatkozását. Ahol az élet ugyan nem szűnik meg magától, de az ember kénye kedve szerint létrehozható és elpusztítható. Ahol, a pogány mítoszok világához hasonlóan, halhatatlan „kisistenek“ küzdenek azért, hogy ki közülük a nagyobb. Ahol az addig elhunytaknak pechjük volt, és ők nem részesülhetnek a tudomány „áldásaiból“, nem is szólva azokról, akik nem tudják megfizetni. Ahol az itt maradók örökre elszakadnak elhunyt szeretteiktől.

A bűnbeesés történetének zárásaként a Biblia egy érdekes dolgot mond el: „Azután így szólt az Úristen:

Lám az ember olyan lett, mint egy közülünk, ismer jót és rosszat. De nem fogja kinyújtani kezét, hogy az élet fájáról is vegyen, egyék és örökké éljen. Ezért az Úristen eltávolította az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből lett. Amikor az embert elűzte, az Éden kertjétől keletre oda állította a kerubokat, és a fenyegető tüzes kardot, hogy őrizték az élet fájához vezető utat.“ (Ter 3, 22-23)

Első olvasásra mindez úgy hangzik, mint a büntetések betetőzése, és valószínűleg megjelenik előttünk gyermekkori képes bibliánk szemléletes ábrázolása, a menekülő emberpárral, és a lángpallosos angyallal. Egy lelkigyakorlaton azonban a következő magyarázatot hallottam erre:

Valójában ez nem büntetés, hanem isteni óvintézkedés, amelyben Isten minket véd saját magunktól. Mert miután leszakítottuk, raboltuk magunknak a tudás fájának gyümölcsét, és a tulajdonunknak tekintett tudást oly sokszor használtuk Isten akaratával ellentétesen pusztításra, rombolásra, nem akarja, hogy az életet is úgy szakítsuk, raboljuk, és végképp elrontsunk mindent. Nem szerezhetjük meg tehát magunknak az életet, Isten azonban odaajándékozta azt nekünk Fia által az Ő országában. Ahol ez az Élet nem csak szerencsés generációk kiváltsága. Ahol nincsenek jelen a mulandó élet fogyatékosai. És nem rombolhatja le az ember bűne.

Gondolkozzunk el tehát: miben vagy Kiben bízunk?

Páter

Ifjúsági lelki nap – 2005. február 26.

Február utolsó szombatján plébániánk két ifjúsági közije, a *Hétközi* és a *Cumpó* közös lelki napra gyűlt össze a Zárdában. Szerettük volna egy kicsit nagybőjti készülődésünket egy ilyen jellegű eseménnyel is színesebbé tenni, s időt adni magunknak az elmélyülésre és az Istennel való találkozásra. A nap mottója: „Az ő sebei által nyertetek gyógyulást“ volt. Vendégünk, *Császár István* körmendi káplán tartotta a nap elmélkedését Krisztus sebeitől, majd az azt követő bűnbánati liturgia során közösen kértük Isten irgalmasságát egymásért. A nap hangsúlyos eleme volt a szentgyónás elvégzése, melyre ez alkalommal bőségesen nyílt mind lehetőség, mind pedig idő. A vidám hangulatú ebédet követően a délutánt szentségimádással zártuk. Azt gondolom, sikerült lehetőséget teremteni magunk számára az elcsendesedésre és Isten szavának keresésére, mely erőforrásunk lehet a hétköznapiakban is.

Várhelyi Tamás

Újságunk, az Ünnepi Harangszó tipográfiáját egykor kialakító **Frimmel Gyula grafikus művész** legújabb kiállítását láthattuk és még láthatjuk április 17-ig a Göcseji Múzeum kiállítótermében *FRIMMEL & Frimmel – Képzőművészet egy családban* címmel. A nagypapa és az unoka alkotásai majd' egy évszázadot ölelnek át. Örömmel tapasztaltuk, hogy egyházközségünk tagja sikeres kiállítással jelent meg a nagyközönség előtt.

A Szentlélek ajándékai (III.) A Tudomány

A bölcsesség és az értelem ajándékai után most a tudomány ajándékára fordítsuk figyelmünket! Sajnos még manapság is sok ember elfogadja megdönthetetlen tényként, hogy a hit és a tudomány egymással szembenálló valóságok. Néhány ember szerint aki tudós, az nem lehet hívő; aki hívő, az nem lehet igazán tudós. A hitnek az ellentéte azonban nem a tudomány, hanem a hitetlenség, a tudomány ellentéte pedig a tudatlanság.

Az I. Vatikáni Zsinat, a szentírási tanításra, valamint az Egyház évszázadokon átívelő általános véleményére alapozva kötelező erejű hittételként, azaz dogmaként tanította: A láthatatlan Isten megismerhető a látható világból. A különféle tudományok – melyek az értelmi belátáson, szaktudományos kutatásokon, illetve igazolható tapasztalatokon alapulnak – a világ megismerését tűzik ki célul. Mindegyik más és más módszerrel dolgozik, a megismerhető világ más és más részét térképezik fel. Hatalmas munkát látunk, megdöbbenünk a kutatások ütemén, az elkápráztató eredményeken. Szinte látjuk az ember kicsinységét, a tudásból következtetünk arra a nagyobb részre, amelyet nem ismerünk... nem feledkezünk meg a felelősségről sem, hiszen mindent lehet jó és rossz célra használni... mi lesz így az emberrel?

Szinte félelmet kelt a kérdés, de nem vagyunk

egyedül e csodálatos, de ugyanakkor az ember erőfeszítéseinek messze túlmutató tevékenységben. Hívó emberekként él bennünk a tudat, hogy Isten, aki minden tudomány mögött megtalálható, minden tudományos útkeresésben felkínálja a vele való találkozás lehetőségét. Az előttünk álló nemzedékek példamutatása szerint kell(ene) nekünk is élni. Az Egyház minden korban, ma különösen is a tudomány igaz értékei mellett áll. Azon a szakterületen, ahol dolgozom, akarjak ott is találkozni az Istennel. Az istenkapcsolatomból forrásozó meggyőződésemet mutakozzék meg tudományos tevékenységemben vagy kétkezi munkámban, hiszen minden emberi tett, munka, megismerési törekvés lehetőség arra, hogy találkozzam Istennel.

Kérjük a Szentlelket, az Értelem Lelkét, hogy támasszon hívő szakembereket az emberi tudás minden ágában, hogy a megismert világban mindennek a Teremtőjét, Gondviselőjét megismerjük, s a megismert (és megismerésre váró) világban felelősen éljünk tudásunkkal.

*Bodorkós Imre
káplán*

Szeretne segítséget kérni otthoni teendőiben?
Szeretne eljutni barátaihoz, orvoshoz,
szolgáltatókhoz, de nehezen tud kimozdulni
otthonról? Gyermeke „más“ mint a többi?
Információra van szüksége ügyei elintézéséhez?

Mi segítünk!

Ezért jött létre a segítséggel, illetve a fogyatékkal élő embereket és családtagjaikat segítő

Támogató Szolgálat Zalaegerszeg.

Célunk: A fogyatékkal élő személyek és családtagjaik saját lakóhelyükön, lakókörnyezetükben történő segítése személyre szabott, komplex feladatok és ellátások közvetítésével, illetve közszolgáltatások elérésének segítségével, valamint lakáson belüli speciális segítségnyújtás biztosításával.

Cím: Zalaegerszeg, Külsőkorház u. 6.

Tel.: 30/386-74-47

E-mail: kolping.t.sz.zeg@feemail.hu

A Szent Család Óvoda pályázatot hirdet határozott idejű óvodapedagógusi munkakör betöltésére 2005. szeptember 1-től. A keresztény vallásban elkötelezett, főiskolai végzettségű, teológiai képesítéssel rendelkező, vagy teológiai képzést vállaló óvodapedagógusok jelentkezését várjuk. *Beadási határidő:* 2005. május 15. Helye: Szent Család Óvoda Zalaegerszeg, Köztársaság u. 12. (Tel 92/596-962; Tel/Fax: 92/596-933; e-mail: stcsalad@axelero.hu). Az elbírálás eredményéről a pályázókat 2005. augusztus 15-ig értesítjük.

A Sacré Coeur Nővérek pályázatot hirdetnek fiataloknak **Szerzetesnek lenni ma? Miért?** címmel. A pályázók fejtsek ki, miben látják ma a szerzetesség értelmét. A pályázaton bárki részt vehet. A díjnyertes pályázók háromnapos ausztriai utazáson vehetnek részt. *Beküldési határidő:* 2005. április 15. *Eredményhirdetés:* 2005. május 8-án a Sacré Coeur Nővérek nyílt napján. Erre a napra minden érdeklődőt szeretettel várnak! A középiskolások pályázatait külön bírálják el. További információ: 1/200-1873 vagy 20/352-4812

„Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.“

Mikolás Attilát köszöntjük a Harangszó olvasói és a zalaegerszegi hívek nevében. Nagycsütörtökön lesz a diakónusszentelésed. Mi is ez egy papnövendék életében? A tanulmányok, a képzés befejeztét jelzi ez?

Sok szeretettel köszöntöm én is a Harangszó olvasóit és a zalaegerszegi híveket!

Amikor egy fiatal szívében megérzi Isten hívását, és késztetést érez a papi hivatásra, akkor legelső lépcsőként jelentkezik a megyéspüspöknél. Így volt ez az én életemben is. Dr. Konkoly István megyéspüspök úr elfogadta jelentkezésemet és Győrbe küldött teológiai tanulmányaim végzésére évfolyamtársammal együtt. Az évek folyamán nemcsak a tanulmányokban haladtunk előre, hanem bizonyos rendek felvételében is. Nagy öröm volt számomra, amikor másodéven magamra ölthettem a reverendát. Harmadéven részesültünk a „befogadás“ szertartásában, majd negyedéven a lektoravatásban és ötödéven az akolitus avatásban. Mindezek szükségesek ahhoz, hogy részesülhessünk a papszentelés első fokozatában, a diakónusszentelésben. Ezáltal tagjai leszünk az egyház papságának, szerepük leszünk. Ezzel azonban sem a tanulmányok, sem a lelki felkészülés nem ért véget! A diakonátus csak egy közbülső állapot, átmenet a papságig. Igazán a papszentelésben teljesedik ki hivatásunk. A papszentelésig azonban még 1 évet várunk kell. Még hátra van egy tanév, az utolsó tanév itt a szemináriumban. A tanulmányok végeztével záróvizsgát kell tennünk, ami államilag elismert diplomát ad majd a kezünkbe.

Milyen jogosítványokkal jár a szentelés?

A szenteléssel a diakónus „a liturgia, az Ige és szeretet szolgájává válik, közösségben a püspökkel és a papi testülettel. A diakónus feladata, hogy ünnepélyesen kiszolgáltassa a keresztséget, őrizze és kiossza az Oltáriszentséget, az Egyház nevében eskessen és megáldja a házassulókat; elvigye a szent Útravalót a haldoklóknak, olvassa az evangéliumot a híveknek, oktassa és buzdítsa a népet, vezesse a hívek istentiszteletét és imádságát, kiszolgáltassa a szentelményeket és temessen“ – így fogalmaz a II. Vatikáni Zsinat. Ennél tömörebben én sem tudnám megfogalmazni.

Egyáltalán mi a diakonátus gyökere?

A diakónia szó jelentése: szolgálat. Ebben pedig számunkra a példakép: Jézus. Ő, aki azt mondta: „Én úgy vagyok köztetek, mintha a szolgátok volnék“.

Hogyan készülhet erre a szolgálatra az ember?

Erre a szolgálatra mind elméleti, mind gyakorlati, mind lelki síkon készülünk. Az elméleti felkészülést jelenti a főiskola végzése (órahallgatás, vizsgák, szigorlatok). A gyakorlati felkészülést is nagyban segíti számunkra a szeminárium azzal, hogy a tanévben több hétvégét is rendelkezésünkre bocsát, amikor 1-1 plébániára ellátogatunk. Ilyen hétvégéken az adott plébános mellett részt veszünk az egyházközség(ek) életében. A szentmiséken asszisztálunk (ministrálunk), prédikálunk, és áldoztatunk. Ezen kívül a plébánossal való beszélgetésben bepillantunk a lelkipásztori

feladatokba, sok tapasztalatot gyűjthetünk. Én magam is sokat köszönhetek ezeknek a plébánosoknak, papoknak, akiknek jó tanácsai és intelmei segítettek és segítenek a lelkipásztorra válás útján.

Ezek a hétvégék kívül mindegyikünk számára adott a helyi egyházközség (számomra a zalaegerszegi), plébánia, ahova tartozunk. Itt szeretnék köszönetet mondani a Mária Magdolna Egyházközség plébánosának, Laci atyának, és az egykori és jelenlegi

káplán atyáknak, akik mindig szeretettel fogadtak, amikor otthon voltam, és lehetőséget adtak és adnak számomra otthon is a szolgálat gyakorlására.

A szentelést megelőzi egy lelkigyakorlat, ami számunkra március 18-23-ig lesz Kőszegen, P. Werner József vezetésével. Ekkor már közvetlenül a szentelésre igyekszünk lelkileg felkészülni.

Mi volt vonzó a papi életben?

Nehéz erre a kérdésre válaszolni. Talán a papi élet szépsége, amit megtapasztalhattam már gimnazistaként is. Akik ismernek, tudják, mit jelentenek számomra Dr. Szabó Gyula atya, egykori plébánosom, valamint Miszori Zoltán, Kirner Zoltán, Szalai Attila egykori zalaegerszegi káplánok; jelenlegi plébánosom, Laci atya, és a káplán atyák (Bodorkós Imre, Kürnyek Róbert és Várhelyi Tamás) barátsága, szorgalma és életpéldája.

(Folytatás a 6. oldalról! ◀)

Mit szoltak a döntéshez a szülők, családtagok? Hogy fogadták?

Szüleimet kissé meglepetésszerűen érte szándékom bejelentése, de elmondhatom, hogy a kezdetektől fogva döntésemet elfogadták és mindenben támogattak. Testvéreim, rokonaim és barátaim is elfogadták döntésemet, úgy érzem. Ezt a fajta döntést igazán csak azok tudják megérteni, és elfogadni, akik számára Isten élő valóság, és tudják mi az, hogy valami, Valaki mellett elkötelezem magam egy életre.

Mi jön ezután? Milyen terveid vannak?

Sajnos nincs megállás, hisz nemsokára kezdődik ismét a vizsgaidőszak. Azután pedig hamarosan itt a nyár, amikor remélem, lesz alkalmam a diakónusi feladatok gyakorlása mellett a pihenésre is. Hisz szeptembertől megkezdődik az utolsó év. Diplomairás, záróvizsga, papszentelés. Hosszú, de szép év áll előttem majd ismét. Szeretnék minél felkészültebben állni majd az újmiséis oltáromhoz. Ehhez kérem a Jó Isten segítségét és a kedves hívek imádságát.

Milyen az élet egy szemináriumban?

A szemináriumi élet nagyban különbözik a „hétköznapi” élettől. Az időnk szinte az utolsó percekig be van osztva. Ez egyfajta rendre neveli a papságra készült. Ideje van a lelki dolgoknak (szentmise, zsolozsma, lelkigyakorlatok...), a tanulásnak (teológiai tantárgyak, nyelvoktatás), a sportnak (úszás, kosárlabda, foci, ping-pong, *testépítés*); lehetőség van a lelki elmélyülésre (csendes percek) és a kapcsolódásra (kirándulások, lelkipásztori hétvégék, TV, Internet, könyvtár, mozi, színház, hangverseny...) is.

Mivel lehetne a fiatalok érdeklődését felkelteni a papi, szerzetesi hivatás iránt? Hogyan lehetne biztosítani Isten hívó szavának meghallását a mai társadalomban, mert Isten ma is hív „munkásokat szőlőjébe“?

Véleményem szerint mindenekelőtt a hiteles papok élete lehet példa a hivatását kereső fiatal számára. A pappal való találkozásig pedig a szülőnek kell elvezetnie gyermekét. A mai paphiányban bizony kiemelkedik a keresztény szülők szerepe, akiknek példája egyfajta „házaszeminárium lehet a gyermek számára” – írja a Szentatya. Ezen kívül szükség van határozott döntéshozatalra is a hivatását felismerő részéről, amit nem éppen azzal érünk el, ha mindent megkap amire csak szüksége van. Igen, tudni kell lemondani is!

Vannak lemondások egy pap(növendék) életében?

Vannak lemondások. A legtöbb kívülálló számára manapság a pap személye egyet jelent azzal, aki „lemondott a nőkről”! Elégge baj, ha csak ez látszik meg

egy (kis)pap viselkedésén. Ugyanis a (kis)pap életében nem ez az egyetlen, amiről Isten országaért önként lemond. A pap Isten népe szolgálatáért lemond a családról, helyette részese lesz egy nagy családnak, s Jézus szavai szerint „*százannyit kap, most ezen a világon otthont, testvért, anyát, gyermeket és földet, az eljövendő világban pedig örök életet*”. Ezen kívül engedelmesség köti megyéspüspökéhez, feje és vezetője kell legyen annak az egyházközségnek, ahova a püspöke küldi. Mindezt Isten nagyobb dicsőségére kell, hogy tegye. Úgy kell élnie, hogy Jézust képviselhesse nem csak a szentmisén, hanem egész élete folyamán.

Milyen érzésekkel várod a szentelést?

Kettős érzés van bennem a szenteléssel kapcsolatban. Egyrészt ott van bennem az a döntés, amit már egyszer meghoztam, hogy igen, ezt szeretném, erre teszem fel az életemet, másrészt ott van bennem a kérdés is: Vajon sikerült-e jól felkészülnöm? Vajon jó pap lesz belőlem? – Istenben bízok, az Ő segítségét és áldását kérem ehhez.

Van ilyenkor is valamilyen jelmondat, bibliai idézet, amit magadénak mondhatsz?

Szemináriumi éveim során, a Bibliát olvasva többször is megakadtam egy mondatnál, amit úgy érzek, személy szerint nekem (is) szól: „*Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.*” (Lk 5,10c). Ezt a mondatot szeretném jelmondatul választani.

Mit üzensz az olvasóknak?

A fiataloknak, fiúknak és lányoknak, férfiaknak és hölgyeknek üzenem, hogy ne féljenek, merjenek döntéseket, komoly döntéseket hozni, Istenben, és csakis Benne bízva!

A papi/szerzetesi hivatást érzőknek üzenem, hogy imádságban erőt merítve ne féljenek életüket odaajándékozni Istennek, testvéreik szolgálatára!

A szülőknek, családosoknak üzenem, hogy ápolják a családban gyermekeik hitét, tanítsák őket imádkozni, tanítsák meg őket lemondani, testvéreik szolgálatára lenni – hisz ők a család *papai*.

A idősebbeknek üzenem: köszönöm, köszönjük áldozataikat, amiket értünk, fiatalokért hoztak, és hoznak ma is, köszönjük az életet, hogy életet adtak nekünk. Köszönjük példájukat, szeretetüket, és áldozataikat, amit a mi jövőnkért tettek! Isten fizesse meg jószágukat!

Minden olvasótól viszont azt szeretném kérni, hogy imádkozzanak papi és szerzetesi hivatásokért, imádkozzanak szent papokért! Imádkozzanak értünk is, kispapokért, szentelés előtt állókért!

Köszönjük a beszélgetést! Isten áldása kísérjen!

Várhelyi Tamás
káplán

Karl Rahner: Imádság a papnövendékekért

Urunk, Jézus Krisztus, az Atyának Fia, örök Főpapunk, te hívtad őket szolgálatodra. Te szóltál hozzájuk: Jöjj, kövess engem! Saját papságoddal akarod megajándékozni őket. A te nevedben, küldetésedben, Lelked erejében kell majd elmenniük és gyümölcsöt teremniük. Kérünk téged, add meg nekik már most hétajándékú Lelkedet: a bölcsesség és az értelem, a tudomány és a jámborság, a tanács és az erősség, és az istenfélelem Lelkedet, hogy majd igazi papi emberré legyenek. Add, hogy vidámak és bátrak legyenek. Adj nekik jósággal, önzetlenséggel és alázattal telt szívet. Legyenek józanok és éberek, egyenesek és fegyelmezettek, kitartók és dolgozók, szerények és nagylelkűek. Adj nekik nagy szeretetet irántad. Te élj bennük, te légy szívük központja és életük egyedüli törvénye. Veled és benned imádkozzanak, veled legyen életük elrejtve az Istenben. Add, hogy szívesen beszélgessenek az Istennel, szívesen kitartsanak a tanulás napi munkájában, készségesek legyenek szívük és szellemük sokoldalú kiképzésében. Mindenekelőtt pedig add meg nekik már most a te papi

lelkületedet: az áldozat szellemét, a bátorság szellemét; hogy hirdessék igazságodat és kegyelmedet, akár alkalmas, akár alkalmatlan, hirdessék a fáradhatatlan szeretetet az emberek iránt, akikért a kereszten meghaltál. Engedd, hogy már most éljék is azt, amit hirdetni fognak. Engedd, hogy egygyé forjanak veled, akit majd egyszer a kezükben tartanak. Engedd, hogy a Lélek vezérelje és töltsse el őket, akit majd osztogatnak. Jézus, örök Főpapunk, az Atya imádója, te, az elsőszülött a sok testvér között, aki az Atya emberré lett szeretete és igazsága vagy, a világ szíve, Isten könyörülete, bíránk és életünk Ura: te hívtad el őket, és nem bánod meg adományaidat, mert minden szavad „igen”. Bízunk benned, hűséges Istenünk, hogy ezek, a te szolgálód kegyelmedből papok lesznek. Add, hogy tág szívvel fussanak parancsolataid útján, hogy kezüket az ekére tegyék, és ne nézzenek hátra, hogy a te erődben célhoz érjenek, rád találjanak és mint papok szolgálhassanak. Hálából pedig szívüket adják neked és mindazokat a lelkeket, akiket örök szereteted országába juttatnak. *Amen.*

Aggasztó adatok...

Minden eddiginél kevesebb gyermek született Magyarországon tavaly. Még a 94 ezret sem érte el a világra jött gyermekek száma 2004-ben. A tavalyi év első tíz hónapjának adatai alapján Magyarország lélekszáma 18 ezerrel csökkent, és jelenleg épp hogy súrolja a 10 milliós lélektani határt.

Az örömben öröm, hogy a halálozások száma csökkent. Tavaly 3800 fővel kevesebben hunytak el, mint 2003-ban. Viszont a megszületett gyermekek száma drasztikusan csökken: 1955-ben, a Ratkó korszakban átlagosan 3 gyermeket szült egy nő, 1975-ben pedig még 2,4 volt ez az arányszám. Ilyen termékenységi viszonyok között, mint ami az elmúlt évre jellemző volt, egy nő élete folyamán 1,3 körüli gyermeknek adna életet, ugyanakkor az egyszerű reprodukcióhoz átlagosan 2,1 gyermekre lenne szükség, tehát mintegy 40 százalékkal elmarad az egyszerű reprodukciós szinttől. Az 1963-ban született nők 11%-a, a 73-ban születetteknek már 31%-a hajadon, 30%-uk pedig gyermektelen. Míg 1994-ben a nők 23 évesen vállalták általában az első gyermek megszületését, addig tavaly már 26

évesen, az egyetemet végzetek pedig 29 évesen. A mostani születésszám csökkenésnek első sorban az az oka, hogy nem születnek meg az első gyermekek, márpedig minél későbbi életkorban vállalják az első gyermeket, annál nagyobb a valószínűsége, hogy gyermektelenek maradnak, illetve, hogy nem születnek meg a második gyerekek sem. Rövidtávon megoldást jelenthet a bevándorlás, illetve a várható élettartam néhány évvel való meghosszabbodása. Ugyanakkor, ha nem nő a megszületett gyermekek száma, akkor sajnos 2050-re valóra válhat az ENSZ előrejelzése, amely szerint Magyarország lélekszáma mindössze 7 és félmillió lesz.

Forrás: Duna TV

Plébániánkon közbenjáró imacsoport alakult

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok - én megkönnyítlek titeket.” (Mt 11,28)

Közbenjáró imacsoport 2005. **április 27-én**, szerdán, **17 órakor** a Kálváriára szeretettel várja szentmisére és az azt követő szentségimádással összekötött személyes imádságra mindazokat, akik befáradtak, hogy egyedül birkózzanak lelki nehézségeikkel. Vigyünk közösen Isten elé nehézségeinket, nehezteléseinket, kéréseinket!

A közbenjáró imacsoport célja, hogy a lelki terheket cipelő embereket segítse a megbocsátás, kiengesztelődés és az Isten gyógyító hatalmában vetett hitük megerősödésének útján. A megértő figyelem és a szeretetteljes vezetés segítségével a nehézségekkel küzdő embertársaink újra felfedezhetik Isten gyöngéd szeretetét, megtanulhatják elfogadni Isten akaratát és cselekvő részeseivé válhatnak az örömhírt hordozó Egyháznak.

Jézus mondja: *„Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,19-20)*

dr. Lénerné Pintér Sára

A katolikus sajtó bemutatkozik

IGEN katolikus havilap fiataloknak

„Almafa vagy más fa volt-e, mindegy - ama fa gyümölcsének megízlelése óta a tudást ugyan meg nem kaparintottuk, tudatunk ellenben igencsak büszkévé terebélyesedett. Legfőképpen persze az öntudatunk, miközben magáról a tudatról édeskeveset tudunk. Agyunkhoz próbáljuk kötni, de valahogy sántít a dolog; úgy véljük, uraljuk általa a világot, de folyton korlátaiba ütközünk; módosítjuk, romboljuk és építjük, de inkább csak a kérgét, s nemigen tudjuk megmondani, merrefelé és mi célból? Valami fény azért dereng: tudatunk az eszköze annak, hogy sokkal mélyebben legyünk jelen ebben a teremtésben, mint bármely más földi létező. Az igazi kiút azonban az, ha belátjuk: a tudatmódosítás és a tudatépítés értelmüket nem magukban hordozzák. Vissza kell tennünk a gyümölcsöt a fára, a fát újra kell gyökereztetnünk az égbe. S akkor megértjük: tudatunk - ajándék, akihez pedig épülve vezetni akar minket, az maga az Ajándékozó.” - részlet az **IGEN** honlapjáról.

Az **IGEN** elsősorban a fiatal katolikus értelmiség és diákság havi lapja, s ebből adódóan hangsúlyosan foglalkozik azokkal a témakörökkel, amelyek ezt a korosztályt érdeklik: például a pályaválasztással, a pályakezdéssel, a párválasztással, a kisgyermekes családok problémáival, a felsőoktatással és általában az oktatással (s azon belül a hitoktatás ügyével) stb. A lap 16 évvel ezelőtt indult, és már a kezdetektől felhívta magára a figyelmet a szokványostól eltérő grafikájával, esetenként merész témaválasztásával (például: homoszexualitás, new age, szabadkőműves-ség, kapitalizmus stb.). Valamint nyitott, szókimondó, a humort sem nélkülöző hangvételével (amely ugyanakkor a katolicizmus – és általában a hagyományos értékek – iránti szilárd elkötelezettséggel párosul). Mindezeket a hagyományokat a szerkesztőség továbbra is mértékadónak tekinti, a jövőben is számítva mindazok érdeklődésére, akik szeretik az újságolvasást esztétikai élménnyel és szellemi izgalommal párosítani. A lapból némi ízelítő kapható a www.igen.hu honlapon, megrendelhető az igen@axelero.hu drótpostacímen, az (1) 317-5369 telefonszámon, vagy a szerkesztőségben az 1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8., III. lph. II. em. 10. postacímen.

Bethlenfalvy Gábor
felelős kiadó

Február 5-én 380-an vettek részt plébániánk III. Egyházközségi bálján. Az idei bál teljes bevételét a nagytemplom Cimbal freskóinak felújítására fordítjuk. Mindenkinnek ezúton is megköszönjük a részvételt, a támogatást és a segítséget. A bált *Stróber László apátplébános* nyitotta meg, majd *Tombi Lajos alpolgármester* köszöntötte a bálozókat. Ezt követte az egy órás fergeteges műsor, amely során az *XXL Táncklub* és a *Gála Társastáncklub* növendékei szórakoztatták a közönséget. A műsorban felléptek az *Ifjúsági Énekkar*, valamint a *Mindszenty Kamarakórus* tagjai. A bálra külön verset írt *Horváth Jenő*, s énekével gazdagította *Ferszt Margit*. Természetesen idén sem maradhatott ki az atyák szereplése sem, akik most apácaruhába bújva nyerték el a közönség tetszését. Éjfélkor a nyeretlen tombolaszelvényekből a huncut kis ördögöknek öltözött cursillosok segítségével sorsolták ki a fődíjakat, köztük egy medjugorje-i és egy római zarándokut a *Németh Travel Utazási Iroda* felajánlásában; valamint egy kétszemélyes hétvégét az alsópáhoki *Kolping Családi Hotelbe*. Ezúton is köszönetet mondunk támogatóinknak is, akik nagyban hozzájárultak ajándékaikkal a bál sikeréhez. Jövőre farsang idején újra bálozni hívjuk híveinket!

Február 13-án a zalaegerszeg-kertvárosi, a Szűzanya Szeplőtelen Szívének tiszteletére épült új templom fatimai szobrát *Vendrő György apát, ny. plébános* áldotta meg. A fából készült

szobor a fatimai kegyhelyről érkezett. A szentmise kezdetén *Stróber László apátplébános* megköszönte egy kertvárosi család támogatását. *Vendrő György apát* homíliájában felhívta a hívek figyelmét a Szent Szűz fatimai üzenetének fontosságára, a bűnbánatra, a megtérésre, a szív megújulására. Kérte a mindenható Istent, hogy a Szűzanya közbenjárására ajándékozzon sok kegyelmet az itt imádkozó híveknek. A szentmisét engesztelő szentségimádás követte.

Érdekes egybeesés, hogy miközben itt, Zalaegerszegen megáldották a fatimai szobrot, és elkezdődtek az engesztelések a kertvárosi templomban, közben életének 98. évében **február 13-án** este a portugáliai Coimbrában elhunyt a karmelita **Lúcia dos Santos** nővér. Az 1917-es Mária-jelenések a Fatima melletti Cova da Iriában történtek, amelynek Lúcia nővér két unokatestvérével együtt volt szemtanúja. A felnőttkort közülük csak Lúcia érte meg. Unokatestvéreit, *Francisco és Jacinta Martot* 2000-ben avatta boldoggá *II. János Pál pápa*. Portugália nemzeti gyásznapot rendelt el Lúcia nővér tiszteletére.

Fiatal az, aki már nem gyermek. Van dolgozó fiatal, van családos, aki már benne van az ÉLET-ben, az önálló ÉLET-ben. Elkezdte az életét, átlépett egy jelképes határvonalon, küszöbön.

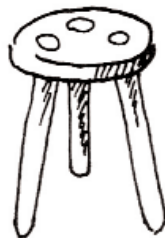
A START meghatározza a futó eredményét is, az életutat is befolyásolja.

Azt szeretnénk, ha közületek mindenki tisztában lenne azzal, hogy honnan jön, hová megy, mik a lehetőségei és meg tudná tervezni a lépéseit.

1. rész: AZ „ÉN” KÉPEM! ÖNISMERET..

ÉN egyedi, soha meg nem ismételhető, nem másolható értékes alkotás vagyok. Ilyen, mint én nem volt, nincs több, és nem is lesz!!! Ha nem születtem volna meg, a helyem üres lenne.

Az Én-képed csak akkor egészséges, ha három erős tartópillérje van, mint egy háromlábú széknek.

I. láb: „**Tartozom valahová**” – ahol érzed az elfogadást, ahol úgy szeretnek, ahogy vagy.

II. láb: „**Értékes vagyok**” – érzed, hogy méltó vagy arra, hogy mások is elfogadjanak, fontos vagy a számukra.

III. láb: „**Képes vagyok**” – céltudatosan élsz, van dolgod az életben.

Reggeltől estig hányféle helyzetben, hányféle arcod van, a szerencsés, vagy esetleg rossz találkozások, milyen képet mutatnak rólad?

- *Reggel:* anyuci drága, kicsi szeme-fénye.
- *Iskolában:* tehetségtelen matekos,
- *Buszon:* tolakodó, szemtelen kamasz.

Pillanatnyi megnyilvánulás alapján ítélnék el minket és ítéljük meg mi egymást???!!!

ÉN Ha rossz megjegyzést tesznek rám ekkora horpadás keletkezik az énképemen, ha még egyet végül csupa horpadás leszek, mint a focilabda, ha nincs felfújva. De ha feszül, – így, akkor hiába rúgnak bele, nem horpad be. FESZÜL, mert fel van töltve az értékességtudatommal.

MINDEN EMBER ALAPVETŐEN ÉRTÉKES!

*„Mert úgy szeretne Isten a világot,
hogy megszültet Fiát adta,
hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen,
hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)*

Ennyire értékes vagy, hogy Isten Fia az életét adta érted! ÉRTED?

Egy indiai történet egy elefántról

Hat vak embert kértek meg, hogy jellemezzék az elefántot. Egyikük az elefánt egyik oldalát

simította végig és úgy írta le az állatot, hogy sima, mint a fal. Másik az ormányát érintette meg, és azt mondta, hogy olyan, mint egy kígyó. A harmadik ember az agyaráit fogta meg, és azt mondta, hogy hegyes, mint egy lándzsa. A negyedik a lábát tapogatta ki, és azt állította, hogy magas, mint egy fa. Az ötödik a fülét érezte, és az állatot úgy jellemezte, hogy olyan, mint egy levél. A hatodik pedig az elefánt farkát ragadta meg, és azt mondta, hogy vékony, mint egy kötél.

? Helyes lett volna, ha összevesznek?
Mindenkinek igaza volt, mégis mi volt a hiba?

Mi is az a lelki vakság?

Összeállította: Tompa Viola

Könyvajánló:

Az Egri Érsekség gondozásában megjelent **Dr. Szabó Gyula: Katolikus Dogmatika** című három kötetes könyve, amely egyszerűen, világosan és könnyen érthetően foglalja össze a katolikus hit igazságait főiskolások és minden korosztály kereszténye számára.

Megjelent a **Keresztény ifjúsági szálláshelyek katalógusa** az Ökumenikus Ifjúsági Alapítvány kiadásában. A katalógus 240 magyarországi és 54 határon túli szálláshelyet tartalmaz hasznos segítséget nyújtva hitoktatók, lelkipásztorok munkájához, az ifjúsági szervezetek és kisebb csoportok vezetőinek, táborszervezőknek, hogy megfelelő szálláshelyet találjanak a lelkigyakorlatok, csendes napok vagy táborok szervezéséhez. Az ökumenikus kiadvány

A zalaegerszegi Mindszenty Iskoláért Alapítvány (közhasznú szervezet) tájékoztatója

Alapítványunk bevétele 2004. évben a személyi jövedelemadó 1 %-os felajánlásából 1.609 ezer Ft volt, melyet a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium 2. és 4. emeleti folyosóinak felújítására fordítottunk.

Kérjük, támogassák továbbra is alapítványunkat az SZJA 1 %-os felajánlásával, hogy nemes célkitűzésünket – a Mindszenty Iskola támogatását – a jövőben is meg tudjuk valósítani! Adószámunk: 19277150-1-20, Számlaszámunk: 10910003-00000008-83260014.

Köszönettel: az alapítvány kuratóriuma

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődő házaspárt a Szent magyar Királyi Családról nevezett **Családakadémia** házasságerősítő alkalmára 2005. április 9-én a Szent Család Óvodába. A 16 órakor kezdődő együttléten meghallgatjuk Palásthy Imre és Bea „Házasságvédő vitaminok” című előadását, utána a házastársak négy szemközt beszélgethetnek a hallottakról, végül pedig újra összegyűlve ki-ki beszámolhat arról, hogy mi volt számára igazán fontos, mi az, amit a hétköznapiakra kapott „útravalóul” hazavisz.

A program alatt az óvoda óvónői vigyáznak a gyermekekre, elsősorban az óvodás korúakra. (A kisebbek csendes játékokkal bent lehetnek az előadás, az iskolások hozzanak magukkal valamilyen érdekes könyvet vagy játékot.)

Az óvoda tisztaságának megőrzése érdekében pedig kérjük, hogy mindenki gondoskodjon váltócipőről.

Vissi G. + E.

egyaránt közöl katolikus, református, evangélikus, baptista és unitárius kezelésben levő szállást. Az ajánlatok tartalmazzák a szálláshely pontos címét és elérhetőségét, megközelíthetőségét, rövid leírását, a férőhelyek számát, a sportolási és kirándulási lehetőségeket és a közelben található nevezetességeket. A kötet végén térkép jelzi a szállásadó településeket.

A kiadványból kimaradt, azóta megjelent és a későbbiekben beérkező szálláshely-lehetőségek felől az iroda honlapján lehet tájékozódni. A kötet szerzői szintén ide várják az újabb címeket: www.oki-iroda.hu.

Megrendelhető:

Ökumenikus Ifjúsági Iroda

1118 Budapest, Himfy u. 9.

Tel./fax: (1) 365-2998, 365-1398

E-mail: oki@kereszteny.hu

Rendelkezés a személyi jövedelemadó 2x1%-áról

Az első 1%-ot Egyházunk javára lehet felajánlani:

Magyar Katolikus Egyház (technikai szám: 0011)

A második 1%-ot alapítványok, egyesületek, vagy civil szervezetek javára lehet felajánlani:

– **A Zalaegerszegi Cimbal Freskók Megmentéséért Alapítvány** (adószám: 18957323-1-20)

– **Mária Magdolna Plébánia Mindszenty Emléktemplom Építése Alapítvány** (adószám: 19272629-1-20)

– **Mindszenty Iskoláért Alapítvány Zalaegerszeg** (adószám: 19277150-1-20)

– **Gyermekeinkért 2000 Egyesület** (adószám: 18954155-1-20)

– **Szombathelyi Egyházmegyei Karitás Alapítvány** (adószám: 19247665-1-18)

Köszönjük, hogy rokonai, barátai figyelmét is felhívja arra, hogy adónk 2x1%-át nemes célokra irányíthatjuk át!

PlébániaNet

Január 1-től már működik a plébánia internetes hírlevele, melyen heti rendszerességgel eljuttatjuk minden érdeklődőhöz a plébánia életéhez kapcsolódó, éppen aktuális híreinket (pl. rendezvények, változások a heti szentmisék rendjében). Jelentkezni a hírlevélre a mmpleb-feliratkozas@primlista.hu címre küldött üres levéllel lehet, mely után még szükséges a feliratkozás megerősítése.

Nyelvtanulás – kérdőjelekkel

Mikor tanuljunk nyelveket? Hogyan? Miért? – ezek a kor közhelyes kérdései. A csapból is az folyik, hogy milyen hasznos a nyelvtudás, és hogy az Unióban bizony nagy előnyt élvez az az egyén, aki legalább egy nyelvet folyékonyan tör, de lehetőleg kettőt vagy még annál is többet. Bocsánatot kérek az Olvasótól, hogy tömény unalomra ítélem, és ha most szenvedő képpel félreteszi irományomat, egyetértek vele.

Azonban más az, amiről az unalomig hallunk, a „kellene“, és más a rideg való. Unió ide vagy oda, a magyarok nagy része csak egy nyelvet tör, azt sem mindig folyékonyan, és az a sajátja. Mielőtt a művelt széplelkek megbotránkoznának, el kell újra mondanom, hogy gyakorló tanárként tapasztalom nagy méretekben, amiről írok, és azért vetem papírra, amit látok, mert tömeges, mert változtatni kell, javítani sürgősen.

Szóval nem beszélünk idegen nyelveket. Jó szó ez az idegen, mert a mi nyelvünkől tényleg távol esik az angol logikája vagy a francia csapongó ragozási rendszere. Hihetetlen nagy energiákat, szorgalmat és lelkesedést kíván egy felnőtt és tudatos embertől ezeknek a „tájaknak“ a felfedezése. A nyelvtanulás ugyanis csodás szellemi utazás! Betekintés egy másféle gondolkodásba, egy másféle jelrendszerbe, és remek agymunka, mert aki beleássa magát egy nyelv nyelvtanába, mindig összehasonlít, elemez. Már megint kezdek unalmasan lelkes lenni, mint a nyelviskolák prospektusai. Szinte hallom cinikus tanítványaim szavait: Sok a rizsa, tanárnő! Nem értjük, és nem is érdekel. Úgyszincs értelme. (A tagadás szelleme megsokszorozódva. Ez nyomós érv a munka ellen!) Néha úgy érzem, elkésett az áldozat. **Senkit sem lehet akarata ellenére megfosztani a semmittevés és elbutulás örömétől.** Viszont az sajnálatos tény, hogy a kudarc adóját mindannyian megfizetjük.

Egy kisgyerek azonban nem ilyen megrögzött még, tiszta lap, csak utánoz, játszik a nyelvvel, ezért könnyebb és örömtelibb neki a tanulás. Természetessé válik, hogy vannak más népek, akik máshogy, viccesen és furán ejtik a fura és érdekes hangzású szavakat. Ez az egyik oka, amiért már az oviban kellene alapvető szavakra, lényeges kifejezésekre és beszédhelyzetekre tanítani a kisgyereket. Mert nem lesz benne gátlás, ha meg kell szólalnia egy másik nyelven, kérni vagy megköszönni valamit. Természetes lesz a váltás, és magától értetődő. Ráadásul, megkockáztatom, az a gyerek, aki már kiskorában megismer egy másik nyelvet, talán nagyobb magyarságtudattal éli majd meg az életét. Ellentmondásnak tűnik? Gondoljuk végig logikusan! „*Hiába fűrdeted önmagadban, csak másban moshatod meg arcodat*“ – írja József Attila a viszonyulásról. Ez nemcsak egyén, de közösség szintjén is igaz. Ha nem látjuk a világban a helyünket másokhoz képest, nem tudjuk önmagunkat sem meghatározni. Mert különbözőségünkben vagyunk különbek vagy rosszabbak másoknál. A kisgyerek azt mondja: milyen vicces, hogy az angolban a nose az orr. Aztán büszke lesz, mert neki az „orr“ hangzása jobban tetszik, és már van az anyanyelvnek egy piros pontja.

Idővel, talán felnőttként, amikor már szabadon kérdez más nyelveken is, nagyobb rajongója lesz saját nyelvének, mint azok, akik használják ugyan, és még sincsenek tudatában annak a ritka kincsnek, ami egyénivé tesz minket Európa közepén. Nehezebb nekünk megszokni más népek nyelvét? Épp ez lehetne az előny, hiszen könnyebb a hasonlót összekeverni. A nehézség pedig nem ebben van, hanem alapvetően a hozzáállásban. A felnőttekben. A kicsik azért ne tanuljanak nyelvet, mert még a sajátjukat sem tudják biztosan, a nagyok pedig elégedjenek meg egy nyelvvel, amiből kevés az óraszám, mert a divatos szlogen szerint, amit ezerszer megkapunk szemtelenebb nebulóinktól (sosem azoktól, akikre valóban, igazán vonatkozik): A gyerekek túl vannak terhelve.

Nem érzik kedves olvasók az ordító ellentmondást? Egyik oldalon: Tanulj nyelveket, mert az a jövő! Másik oldalon: Ne tanulj, mert, szegénykém, túl vagy terhelve! Vagy kettős mérce ez megint?

Közlöm, a gyerekek nagyobbik fele NINCS túlterhelve. Nem az átlagon felüliek versenystállóját, hanem az egyszerű általános- és középiskolákat kell nézni. Kérdezzük meg, mikor és mennyit tanulnak, mivel töltik a délutánokat. Meglepőnek nem nevezhető az a válasz, amit arra a kérdésre adtak, mennyit tévénnek naponta. (Három-négy órát, öttől-tízig.) Lassan oda jutunk nagy sajnálatunkban és engedékenységünkben, hogy a tengődő és ellustult gyerekek magyarul is elfelejtenek... Egy átlagos iskolában nem nézik át a leckét a tízpercben, hanem a folyosón töltik ki dühüket a szobanövényeken és a falakon, sőt az ártatlan WC-papír tekercseken. ... Nem szabad hagyni, hogy idáig jussanak. Egészen kicsiként minél több olyan érdekest kell nekik megmutatni, amire később, a Nagy Tagadás korában majd szívesen emlékeznek, mert velük nő az igény. Akkor talán a nyelvtanulás sem csak nyűg lesz, mert nem látják értelmét, célját, hanem hasznos információ a dalszövegek megértéséhez (na jó, bizonyos esetekben ez kárt is okozhat), valódi előny egy állaspályázaton, merészebb tervek feltétele (külföldi munka, kiszolgáltatottság nélkül). Csak napi félóra nyelvtanulás nagy eredményt hozhat. Még függővé is válhatnak, lássuk be, ez jobb, mint a dohányzás.

Nyelvérvék? A magasabb szintű tudáshoz nagyon fontos. De miért sütnénk a „nincs“ bélyeget az átlagos, de érdeklődő többiekre?

Hiszen tényleg Európa része vagyunk, és nem attól leszünk kevésbé magyarok, amit Berzsenyi írt a 18. századi magyarról: „nyelvét megúnván rút idegent cserélt“ (ez a veszély jelenleg nem fenyeget, viszont az idegen befolyás igen!), hanem attól, hogy engedjük gyerekeinket elkallódnni, nem buzdítjuk szigorral a művelődésre, és magunknak sem adunk esélyt.

Gondoljunk *Vörösmarty* soraira: „*Az ember feljő, lelke fényfolyam. A nagy mindenség benne tükrözik. Tűr és tűnődik, tudni, tenni tör...*“

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Én is ott álltam Jézus keresztye alatt

Az egész hitoktatás egy cél felé irányítja a gyermekek hitbeli növekedését: az Úr feltámadásának eseménye felé. A Húsvét a hitoktatás központi üzenete, egyes állomásait követve mutatjuk be történetét: a per, az ítélet, a keresztre feszítés, a halál és a feltámadás. Arra irányítja a gyermekek figyelmét, hogy Isten annyira szereti az embereket. Ilyen nagy ajándékot ad: Jézus életét adja, felajánlja Testét és Véré.

Hogyan éli meg egy gyermek a nagybőjti készülést? Milyen gondolatokat vált ki a különböző korú gyermekeknél Jézus megváltó szenvedésére és halálára való emlékezés? A nagybőjti készülést része minden tanévben egy különleges feladat, amelyben választ kaphatnak ezekre a kérdésekre is. Most egy fogalmazást kértem azzal a címmel: Én is ott álltam Jézus keresztye alatt.

Sajnos arra nincs lehetőség, hogy valamennyit bemutassam, de szeretnék néhány részletet megosztani.

Sírtam, amikor láttam, hogy Jézust keresztre feszítették. Megkérdeztem Tőle: – Miért tették ezt? Azt válaszolta: – Nem tudom, talán mert nem szeretnek. De vannak olyanok, mint te, akik nagyon szeretnek.

(Mátyás Katalin 3. osztály)

Nagyon fáj a szívem azon a napon, ott álltam én is a keresztye alatt. Jézus keresztye nagy, nagyon nagy volt! Csak álltam és sírtam, Ő meg azt mondta: – Ne félj, én itt leszek veled örökre!

(Domokos Imola 3. osztály)

Jézusom! Ha itt hagysz minket, mi lesz velünk? Maradj, vagy gyere majd vissza! Isten biztos megbünteti Pilátust!

(Bicsák Bence 3. osztály)

Én Jézusom! Oly gonoszok, akik ennek örülnek, s kinekel az a műve. De ha felérsz, kérd meg Istenünket, hogy bocsássa meg nekik. Szeretlek Téged és tudom, hogy örököké fogsz élni az én szívemben.

(Oláh Veronika 3. osztály)

Láttam Jézust, ahogy szenved, ahogyan szemeit az én tekintetemre szegezte bánatosan. Nagyon fáj a szívem, tehetetlennek éreztem magam. Odamentem hozzá és sírva kiáltottam:

– Miért kellett ennek így történnie?

– Nincs semmi baj gyermekem, ennek így kellett történni.

(Farkas Dzszenifer 5. osztály)

Azon gondolkodtam, miért kell Jézusnak meghalni, hiszen Ő nem hirdetett mást, mint a szeretetet. Minden embernek látnia kellett volna és érezni Jézus szenvedését, akkor a világ talán más irányba haladna.

(Markos Dorina 5. osztály)

Te az életedet adod értem. Tűröd, hogy a katonák megszégyenítsenek, szenvedsz a keresztyen és ezt értem is teszed. Ezért én is megteszek mindent, hogy a mennyországba eljussak.

(Kelemen Andrea 5. osztály)

Jézus azt tanította nekünk, hogy még az ellenségeinket is szeretni kell. Én tudtam, ebben az esetben nem tudnám szeretni az engem körülvevő tömeget. Nem bírtam elfinni, hogy Ő még a szenvedésben is ilyen erős. Én sohasem tudtam volna megbocsátani a katonának, akik rajta nevettek. De Ő igen! Nem értettem, de éreztem magamban egy egyre erősödő megnyugvást.

(Marx András 8. osztály)

Krisztus keresztye alá képzeltem magam és arra gondoltam, hogy mennyi szenvedést vállalt értem önként azért, hogy megmenten az örök kárhozattól. Szégyenkezve gondoltam a bűneimre, amiket halálával kellett eltörölnie. Sokkal könnyebb úgy jót tenni, ha tudjuk, hogy ezzel egy kicsit meghálálhatunk Jézus szeretetéből.

(Kelemen Zsuzsanna 8. osztály)

Összeállította: Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Szent Patrik

"Mindig hatalmas élmény új szentet felfedezni. Annál inkább megdöbbenő, mert egyáltalán nem hasonlít ahhoz, amikor a mozirajongók új sztárra bukkannak."

/Thomas Merton/

Írországban sok kisfiú kapja a Patrik keresztnévet. Oka, a legnagyobbként tisztelt szentjük, Szent Patrik, aki valójában nem is ír származású. Patrik Skóciában született abban az időben, amikor Britannia még római fennhatóság alá tartozott. Gyermekkorában nagyapja ismertette meg vele Jézus tanítását és a bibliai történeteket. Sokat gondolt erre, amikor tizenhat évesen pogány írek elhurcolták és eladták rabszolgának. Sokat imádkozott hat évi rabsága

alatt és elhatározta, ha kiszabadul, pap lesz és visszatér megtéríteni a szigetlakókat.

Az ima volt mindig és mindenben a legfontosabb fegyvere. Tervét így valósította meg, Istent kérve és Istenben bízva. Tanulmányai után pappá, majd püspökké szentelték. Visszatért az ír szigetre és harminc éves áldozatos, kitartó munkájával a "szentek szigetévé" változtatta Írországot.

Nagyságának egyetlen titka volt. Örökös tevékenysége ellenére is az imádság embere maradt. Éjjeleinek kétharmad részét imában töltötte. Ebben rejlett sikere és életszentsége.

Nátrán Józsefné

GYERMEKEK KERESZTÚTJA

Írták: a Mindszenty iskola 2.a osztályos tanulói

I. Állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust

Pilátus nem szerette volna, hogy a keresztfán szenvedjen Jézus, de a tömeg úgy döntött, hogy Barabbást engedjék szabadon.

Kérlek Jézusom, hogy kibírd, ha igazságtalan velem embertársam!

(Zsoldos Ormos)

II. Állomás: Jézus vállára veszi a keresztet

Jézus vállára veszi a keresztet, és tövisszörű van a fején. Add Urunk, hogy mi is engedelmesen viseljük, ami nehéz a szívünknek!

(Bujtor Dávid és Fercsák Gabriella)

III. Állomás: Jézus először esik el a kereszttel

Jézus elfáradt a kereszt hordozásában. Jézusnak nehéz a kereszt a sok terhelés miatt.

Add nekünk, hogy bűnünk ne nehezítse ezt a keresztet!

(Parragi Bence)

IV. Állomás: Jézus édesanyjával találkozik

– De fáj nekem, hogy az én Jézusom ennyi kint szenved!
– sajgott Mária szívében a fájdalom, ahogy Jézus szenvedett a kereszt alatt.

Add Urunk, hogy mi is érezzük mások fájalmát!

(Bedő Marcell és Vaski Sára)

V. Állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

Cirenei Simon segít neked szeretetből. Mi is szeretünk téged. Segíts, Urunk Jézus, hogy bátran hordozzuk keresztünket, megbánjuk bűneinket!

Jézusom, én tégedet követlek, mert te megbocsátottál nekünk. Elhatározzuk, és komolyan megígérjük, hogy többé soha nem akarunk megbántani. Igyekszünk szentmisére eljönni hozzád, szeretetből meglátogatni téged.

(Sándor Tamás)

VI. Állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Egy hálás perc, mikor Veronika kendőt nyújt Jézusnak. Meghálálva azt a sok jót, mit életében kapott. Jézus is hálát ad Veronikának, hiszen arcképe a kendőn maradt.

Jézus add, hogy mi is így töröljük keresztfádat! Bárcsak mi is így tudnánk másokon segíteni, mint Veronika!

(Hornung Anna és Bazsó Kata)

VII. Állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel

Jézusom, te másodszor is elestél a bűneinken. Értünk haltál meg. Én tudom, hogy te nem vagy bűnös. Add, hogy ne nehezítem keresztfádat!

(Vigh Balázs Zsolt)

VIII. Állomás: Jézus szól a síró asszonyokhoz

Ne sírjatok, fel fogok támadni! Inkább a bűnös embereket sirassátok!

Jézusom, támadjál fel, mi meg nagyon jók leszünk! Hála neked édes Istenünk!

(Sándor Tamás)

IX. Állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Jézus harmadszorra fáradt el a kereszt alatt. Értünk vitte a keresztet.

Add, Urunk, hogy mindig jók legyünk!

(Pehl Martin)

X. Állomás: Jézust megfosztják ruháitól

Jézus sebes testét megfosztották ruháitól. Köntösére sorsot vetettek. Ezzel mindenétől megfosztották. És mind elviselte.

Add, Urunk, hogy mi se ragaszkodjunk földi dolgainkhoz!

(Sári Zoltán)

XI. Állomás: Jézust a keresztre szegezik

Jézusnak nagyon fájnak a sebei, közel van már a végzete, mert a keresztre szegezik. Az ég villámlik és dörög. A mi bűneink szegezték a keresztre.

Add meg Jézusunk, hogy megszabaduljunk bűneinktől és mindig boldogok legyünk!

(Kecskés József)

XII. Állomás: Jézus meghal a kereszten

Jézus meghal a kereszten. Odagyűlik mindenki. Anyja szeméből könnyek gyöngyöznek. Veronika ránéz a kendőre. Jézus anyja leborul, és erős fohászba kezd. A síró asszonyok Máriát vigasztalják. Az emberek szeméből úgy folyik a könny, mint a patakban a víz.

Uram Jézus, kíséj halálomig!

(Jándli Mercédesz)

XIII. Állomás: Jézus testét leveszik a keresztről

Mária zokog, átéleli, nézi, csókolja Fia sebeit. Az emberek is zokognak.

Ó, Istenünk, könyörülj rajtunk, mert bűneinkért kaptuk ezt! Jézus most Mária ölében fekszik. Add, Urunk, hogy mindig találkozzunk Jézusunkkal Mária ölében!

(Nagy Sára és Milics Mónika)

XIV. Állomás: Jézus holttestét sírba teszik

Jézus testét leveszik a keresztről, és a sírba teszik. Néhány jó ember, akik szerették Jézust, Jézus sebes testét a sírba tették. Sötétbe borult minden. De közeleg a húsvét világossága.

Mert szerettél bennünket, értünk meghaltál, elmentél a mennyországba és megnyitottad nekünk az oda vezető utat. Add, Urunk, hogy mi is olyan erősek legyünk, mint Te a keresztfán!

(Anti Renáta, Németh Fanni és Németh Máté)

Húsvét – három szent nap

A három szent nap Jézus szenvedését, halált és feltámadását idézi emlékezetünkbe.

Nagycsütörtök: az Oltáriszentség alapításának ünnepe.

Nagypéntek: Jézus kereszthalálával kinyilvánítja megváltó szeretetét.

Nagyszombat: az égő gyertya jelképezi a halhatatlan Jézust. Ilyenkor újítjuk meg keresztségi fogadalmunkat.

Húsvétvasárnap: ez a nap Urunk feltámadásának dicsőséges ünnepe. Jézus megdicsőült testtel kilépett sírjából. Többé a halál nem uralkodik rajta.

Nekünk is megígérte: Aki bennem hisz, ha meghal is, élni fog.

Jézus föltámadása után többször is megjelent apostolainak. Tamás apostol, aki kételkedett feltámadásában, sebhelyébe dughatta ujját.

Albert Wider

Lapunk karácsonyi számában megismerhettétek a betlehemi eseményeket.

Húsvéti ünnepkörrel folytatjuk Jézus életét.

Elérvén a harminc évet,
az emberek közé lépett,
hogy nekik megtanítsa,
mint szeret a szent Atya.

Elítélték őt halálra,
felszögezték keresztfára,
ahol meghalt azután,
nagypéntek délután.

Sok jót tett az embereknek,
akik őhöz elmentek,
betegeket gyógyított,
holtakat föltámasztott.

Levették a keresztfáról,
sírt csináltak kősziklából,
őt abba temették,
sok katonák őrizték.

Mégis volt sok ellensége,
kik üldözték őt, és végre,
egy éjszaka elfogták,
nagyon megostorozták

De nem maradt bent a sírba',
feltámadott harmadnapra,
és negyvened nap múlva,
fölment a mennybe újra.

Onnan leszen eljövendő,
mindeneket ítélendő.
Ember, vigyázz életedre,
vele legyél a mennybe!

A húsvétot a templomi liturgia mellett népszokásokkal is megünnepelehetjük. Jó lenne néhány kihalóban lévő húsvéti népszokást újra feléleszteni!

Krisztus keresés: A népszokás Mária Magdolnát idézi, aki húsvét hajnalán keresi a sírjából "ellopott"-nak vélt Urat. Alkalmas helye a plébánia vagy templomkert, de lehet otthonotok is. Rejtsétek el a Feltámadott Krisztus szobrát vagy képét, majd a megfelelő időben induljanak el a gyerekek a megkeresésére. A megtaláló jutalomban részesül.

A húsvéthajnali Kálvária járás: Ez a legcsendesebb népszokás. Egyetlen résztvevője sem szólal meg hangosan. A Jézussal járó asszonyokat utánozzák, akik vasárnap virradatkor illatos olajokkal siettek Jézus sírjához és a feltámadás első tanúi lettek. A résztvevők illatos kenetet jelképezve vigyék magukkal nagyböjti jócselekedeteiket, gyertyát és virágot.

Ételszentelés: Hajdan az ekkor megszentelt hús elfogyasztása volt az első húsétel a negyvennapos böjtölés után. A húsvéti ételeket áldja meg az Egyház. Az áldás szavai a húsvéti bárányt és Krisztus kenyértestét idézik. **Piros tojás is húsvéti hitvallás:** Amint az élettelen tojásból az élő kiscsibe, úgy az élettelen sírból az élő Krisztus jelenik meg. A feltámadás ára piros vérének hullása.

Locsolás: Az egykor húsvét éjjelén történt keresztelés napjainkban elvilágiasodott emléke. Őrizzétek a népszokást és töltsétek meg keresztény tartalommal.

Összeállította: Simon Éva és Rozália

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Tóth Boglárka, Horváth Szabolcs Balázs, Gőcze Patrik, Horváth Johanna Mira, Horváth Bálint Benjamin, Vajda Zoltán, Tóth Leticia, Makovecz Virág Flóra, Kovács Levente, Horváth Levente, Némethy Barna, Balog Máté, Horváth Krisztofer, Vukics Kristóf Tamás, Gáspár András, Kereki Anna Rebeka

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Papp Tamás – Lendvai Judit

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Nagy Lászlóné sz.: Horváth Magdolna (1939), Szép Aladár Lászlóné sz.: Szabó Jolán (1926), Kéner Imréné sz.: Gubics Anna (1921), Fincza Kálmán (1931), Lancsák Jánosné sz.: Horváth Erzsébet (1921), Bankó László (1931), Gáspár Károlyné sz.: Kránitz Juszтина (1916), Friedreich Rudolf (1921), Sipos Jánosné sz.: Forintos Erzsébet (1909), Farkas Tibor (1948), Kincses Józsefné sz.: Kovács Teréz (1925), Nagy Józsefné sz.: Büki Margit Márta (1948), Menyhárt Sándorné sz.: Farkas Rózsa (1930), Erdélyi Imre (1937), Nagy Sándor (1927), Görcsi Károlyné sz.: Nyári Ilona (1918), Kiss Sándor (1932), Simon Imréné sz.: Nagy Mária (1924), Károlyi Ernő (1939), Kövécs Istvánné sz.: Farkas Jolán (1928), Varga László (1938), Szekeres Sándor (1924), Polgár István (1911), Gócza Istvánné sz.: Gulyás Mária (1936), Nyul Miklósné sz.: Molnár Erzsébet Erika (1943), Pelyva István (1951), Csordás Ernő (1937), Sebeny Péter András (1945), Légrádi Gyula (1931), Simon Imre (1916), Császár József (1936), Pölöskei Kálmán (1926), Keresztes Gyula (1934), Szabó Kálmánné sz.: Mészáros Erzsébet (1921), Horváth János (1936), Molnár Bálint József (1955)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

2005. március 5-én ünnepelte a megyés főpásztor, **Dr. Konkoly István** püspök atya 75. születésnapját. Egyházközségünk szeretettel köszönti püspökét: a jó Isten kíséreléssel továbbra is életét!

- Április 1-től, a **Magyar Katolikus Rádió** megkezdte országos adását. (AM 1341 kHz, <http://katolikusradio.hu:8000>)
- Április 2-án, szombaton **Regionális Ifjúsági Találkozó** lesz.
- Április 3-a az **isteni irgalmasság vasárnapja**.

- Április 10-én, vasárnap **16 órakor jegyesoktatás** kezdődik a plébánián.

- Április 16-án, szombaton a **Fokoláre Mozgalom Nemzetközi Családfesztivált** rendez, hogy a család értékei széles nyilvánosságot kapjanak. A családfesztivál mind az öt kontinensen, több mint száz országban ugyanazon a napon kerül megrendezésre. A helyi rendezvényeket műholdak és az Internet segítségével 90 percre egyetlen interaktív hálózattá kapcsolják össze, hogy a különböző vallású, kultúrájú és nemzetiségű családok életét is bemutathassák. A fesztivál célja, hogy megmutassa, milyen alapvető szerepet játszik a család a társadalomban, valamint a béke és az emberek közötti testvériség előmozdításában. Hazai Helyszín: Nemzeti Sportesernyő, Budapest, Istvánmezei út 1-3. Az eseményt a **Duna Televízió** élő egyenes adásban közvetíti.

- Április 17-én, **Jó Pásztor vasárnapja**, imnap a papi hivatásokért. Ezen a napon egyházmegyénk több plébániájára – így hozzánk is – érkeznek papnövendékek a Győri Szemináriumról, hogy hivatásukról tanúságot tegyenek és buzdítsák a fiatalokat a papi-, szerzetesi hivatás választására.

- Április 30-án, szombaton 16.30-kor lesz a zárda kápolnájában a **Mindszenty Iskola** 8. osztályosainak **bérmálása**.

- Április 30-án, szombaton **országos engesztelő zárándoklatot** szerveznek boldogemlékü **Mindszenty József** bíboros, hercegprímás halálának 30., érseki kinevezésének 60. és pappá szentelésének 90. évfordulója alkalmából az **Esztergomi Bazilikába**. Az ünnepi szentmise 10.30-kor kezdődik.

- Április 28-május 5. között a Magyar Karitás és a Máltai Lovagrend **betegzarándoklatot** szervez Lourdes-ba.

- Május 1-jén, vasárnap lesz idén a **tömegtájékoztatás világnapja**.

- Május 6-án, 30 évvel ezelőtt, 1975-ben Bécsben hunyt el **Mindszenty József** hercegprímás. A **19 órakor** kezdődő szentmisében egykori apátplébánosára emlékezik meg a város és az egyházközségünk.

- Május 7-én, szombaton, kerül sor előreláthatóan plébániánk szokásos **bucsuszentlászlói gyalogos zárándoklatára**.

- Május 8-án, vasárnap az **Édesanyákat köszöntjük**.

- Május 21-én, szombaton lesz a tavaszi **Nagymarosi Ifjúsági Találkozó**.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901
Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231
e-mail: harangszo@uw.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula
Szerkesztés és szövegszerkesztés: Paksa Tamás
Nyomás: Gura Nyomda Bt.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: (92) 599 464

